

МЕДИЦИНСКО СПИСАНИЕ

ИЗДАВА

ВАРЕНСКОТО МЕДИЦИНСКО ДРУЖЕСТВО

Излиза на 1, 10 и 20 число сѣки мѣсецъ

ЦѢНАТА ЗА ГОДИНА
Въ България 8 лева
Въ странство 8½ « златни

ПОДПИСКИ СЕ ПРИЕМАТЪ
ВЪ РЕДАКЦИЈАТА НА
«Медицинско Списание», Варна

РЕДАКЦИОННИЙ КОМИТЕТЪ:

Д-ръ Юрдановъ
„ Пюскиллиевъ

Д-ръ Севвовъ
„ Ивановъ.

СЪДЪРЖАНИЕ: Изъ Медицинска преса. — Погрѣшки. — Съдържа-
ки. — Разгоселника.

Изъ медицинската преса.

Въ брой 10 на «Врачъ» т. г. напираме единъ дълъгъ рефе-
ратъ за статията на Д-ра Voge напечатана въ «Deutsches Archiv
für klinische Medicin» върху лѣкуванieto на тифа съ студени ван-
ни по методата на Бранда. Автора на статията доказва че отъ ко-
гато се введе методическо лѣкуване съ студени вани смъртността
значително се намали. Ванитъ се биле отъ 14' Реомюръ, про-
дължавали се по 10—15 минути, се повтаряли презъ всеки 2 — 3
часа, денемъ и ношемъ, до като температурата въ гестума слеза-
ше до 39'. При лѣкуване съ вани денемъ и съ хининъ ношемъ
автора забѣлжи че благоприятно влияние на ванитъ се намаля-
ваше. Антипирина, или самъ, или употребяванъ временно намѣсто
ванитъ, при всичко че понизяваше силно температурата, има сво-
ѣство скоро да се научава организма къмъ него, тъй щото трѣбва
да се прекратява даването му, а щомъ се прекрати, температура-
та пакъ се въскачва, до предишната си височина. Като забѣлжи
ослабване на сърдечната дѣятелность въ ванната, автора дава

голям дози на възбудителни вещества, като вино, растрива болния във ванната и бързо го сгръбва при изваждането му от тамъ. Явленията отъ страна на нервната система, именно апатията, изчезва вече подиръ първите нощни ванни, болните поскоро отговарят на въпроситъ, осъщатъ се подобръ, сами пиятъ, ядътъ, спятъ поспокойно. Въ онѣзъ даже случаи на коремния типъ които траятъ дълго, буйни болни се явяватъ твърдъ наръдко. Щомъ обаче банитъ се прекратяваха, или за опитъ, или по нѣкои противопоказания, бързо се връщаше обикновенната картина на тифозно състояние. Автора видя че при смѣсено лѣкуване съ хининъ, а особено съ салициловъ натръ, гърмениято въ ушитъ и апатията бъркатъ на живителното дѣйствие на студенитъ бани, а тъй като тифозното състояние служи, за мѣрка на силата на общото заражение, а банитъ го унищожаватъ, то въ това лежи главната имъ полза. Като се обръща къмъ диареята автора казва че и тя се намалява презъ студенитъ бани. Геморагии отъ червата се твърдъ рѣдки, на 221 случай, само 2 пѣти. Ни веднажъ не е имало перитонитъ, метеоризмъ нѣма. Автора обяснява всичко това съ укрѣплящото дѣйствие на студенитъ бани, подъ влиянието на което кръвта се распределява поравномѣрно, устраняватъ се застояванията, не само на перитонията, но и въ вътрѣшнитъ органи, вслѣдствие на което нѣма и кръвотечения отъ червата. При това автора се докосва и до дѣйствието на каломеля при коремния типъ и се искава противъ него, тъй като въ голѣми дози той предизвиква не само истичанне на плюнкитъ, но по нѣкога силенъ стоматитъ. Диареята се усилява и се продължава дълго време, поѣжкога се развива даже крупозно възпаление на слизистата ципа на дебелитъ черва. Д-ръ Vogl е на мнѣние че ако неспособна храна вреди на тифозния болия, то колко повече трѣбва да му вредятъ разни чистителни, като рецинното масло, каломеля, и т. н. Болнитъ трѣбва да се хранятъ много, подиръ всѣка бани имъ даватъ една чаша чай съ конякъ, а $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{4}$ часъ подиръ това, преди още да се качи температурата, една чаша булгонъ съ яйце, или супа. Когато банитъ почнатъ да се правятъ понаръдко има възможность да се дава още млеко, кафе съ млеко, яйца рохави, и т. н. При тази система автора ни веднажъ не е видѣлъ да паднатъ силитъ на болнитъ му. При лѣкуванието съ студени бани автора намѣри че пикочъта не само не се намалява въ всѣкидневното си количество, но напротивъ се уголѣмява. Албуминъ отъ 221 болни той намѣри само 14 пѣти и то въ първитъ дни подиръ влизаннето имъ въ болницата. Автора счита този първоначаленъ нефритъ за слѣдствие на високата температура,

«Врачъ» займа отъ «Bulletin medical» слѣдующий случай за бѣсъ който се псаяв при всичко че болната е била систематически присадена съобщенъ отъ Д-ръ Gerin-Roze на болничното общество въ Парижъ: мома на 16 години, ухапена отъ едно бѣсно куче въ лѣвния образъ на 7 Януарий. Присажданията се почнаха 16 часа подиръ ухапването, въ института на Pasteura и се продължаваха до 28 Януарий. Спорѣдъ думитъ на болната ней правиха по 4 присаждания на 9, 10, 11, 12 и 13 Януарий, а сетивъ по едно присаждане отъ 14 до 28 Януарий. На 1 Февруарий се появи обща слабостъ а на 9 Февруарий болната умиръ».

Въ pendant къмъ това срѣщаме друго извѣстие обнародвано отъ Д-ръ Godlesky въ брой 12 на «Revue générale de Clinique et de thérapeutique». Едно 9 годишно момче е било ухапено на 31 Януарий 1888 г. въ носа и въ лѣвото око отъ едно бѣсно куче. Въ течение на цѣлъ Февруарий то е било лѣкувано въ института на Пастера и бѣше здраво до Мартъ 1889 г. На 6 Мартъ той получи болки въ гърлото, на 8 се появиха галюцинации и възбудено състояние, на 10 безпокойството се усили, пациента вижда на всѣкъдѣ само неприятели около себе си, иска да хапи всичкитъ които се доближаватъ до него, пупилитъ му се широко отворени, поглѣда неподвиженъ. Вечеръта на същия день, при голѣмо възбуждение настѣпн смъртъ.

Г.

Въ «Wiener medizinische Presse» брой 15 отъ 14 Априлий намираме слѣдующето интересно съобщение: «Въ ковчежничеството въ Вашингтонъ съ броенето на банкноти се заети госпожи. Тѣ изглѣждатъ въ повечето случаи болѣзниени, иматъ рани на главитъ и на рѣцетѣ, и само малко отъ тѣхъ не ги получаватъ, ако оставатъ дълго при тѣзи занятия. Тази болѣстъ обикновено се започва отъ рѣцетѣ, понѣкога отъ главата, понарѣдко се разболѣватъ очитѣ. Причината на болѣстъта е арсеника който се употребява при приготвянието на книжнитъ пари. Ако кожата поне малко е повредена и мишомора попадне въ раната, то злото се показва вече на другия день, а при обичай на женитѣ да се баратъ по лицето и по главата, то се распространява и на тукъ. Всяка една госпожа която брой паритъ има около себе си единъ стѣпленъ смѣдъ съ една мокра гѣба, въ която тѣ си топятъ прѣститѣ при работенето. Всѣка сутренъ гѣбата се промѣнява и всѣка вечеръ тя става черна отъ нечистотитѣ които падатъ на банкнотитѣ и отъ зелената мишоморна боя която тѣй също се отдѣлява. Много дами по причина на прогресирующето отравяние на кръвта имъ съ

арсеникъ трѣбваше да се откажатъ съвършено отъ своето занятие. Състава на зелената боя е тайна на правителството, но тя ще трѣбва да бѣде замѣстена съ друга една боя, побезвредна.

Г.

Както четемъ въ «Progrès medical» гръцкитѣ доктори още отдавна обърнаха внимание на това че по нѣкога у болнитѣ, страдащи отъ хроническа блатна треска, които приематъ хининъ, се явява пикочъ съ кръвъ. Подиръ гръцкитѣ доктори същото почнаха да увѣряватъ и италианскитѣ, но французскитѣ продължаваха да се съмнѣватъ въ този фактъ. Това послѣдното обстоятелство побуди докторитѣ Ramproukis и Chomatianos отъ Атина да опишатъ 5 случая кадето ясно се вижда свързката помежду хемоглобинурията и приеманieto на хинина. Авторитѣ отъ своитѣ наблюдения правятъ слѣдующитѣ заключения: хининъ може да предизвика хемоглобинурия безъ треска у такива хора които страдатъ отъ хроническа блатна треска и се го взимали вече въ голѣмо количество. Понѣкога хемоглобинурията се придружава съ трескави движения, но треската въ подобни случаи се предизвиква не отъ хинина, а е просто съвпадение на пароксизма на блатната треска съ хининна хемоглобинурия. Понѣкога тя се придружава отъ проста катарална жълтеница. Подобни случаи се отличаватъ обаче отъ жлъчна блатна треска съ кървавъ пикочъ. *Chininum sulfuricum* предизвиква легка хемоглобинурия която трае отъ 5—6 часа вече подиръ 6-та доза по 0,05 конт. на часъ, а при дози отъ 0,02 хемоглобинурия не се яви даже и подиръ 30-та доза. *Chininum hydrobromicum* предизвика хемоглобинурия у единъ боленъ само при дози поголѣми отъ 0,8 вътрѣ, или 0,3 подъ кожата. *Chininum tannicum*, който не предизвикваше хемоглобинурия у другитѣ болни, я предизвика у единъ, който прѣе 1 грамъ. Авторитѣ мислятъ че у лицата които се предрасположени къмъ хемоглобинурия отъ хинина, блатната треска трѣбва да се цѣри съ антипринъ, намѣсто хинина.

Г.

Профессоръ Адамюкъ описва въ «Klinische Monatsblätter» единъ заблѣжителенъ случай на аномалия на движенията на очитѣ и клѣпкитѣ у една 40 годишна калугерка. Като сидеше мирна нищо не се заблѣзваше у нея, а щомъ започваше да иде явяваше се слѣдующето: клѣпкитѣ на калугерката се вдигаха нагорѣ и се отеглюваха назадъ а очнитѣ ябалки до толкова испъкваха напредъ, щото само едвамъ $\frac{1}{2}$ имъ часть отзадъ се покриваше съ клѣпкитѣ.

и го отличава отъ онзи който се явява покъсно подъ влиянието на отдѣлението презъ бѣбрецитѣ на тифознитѣ продукти. Тази втора форма на нефрита никога не се е наблюдавала при систематическото лѣкуване съ студени бани. Далафа много се намалява. Кожата става влажна, мекка, тя нѣма наклонност да се зачервява въ онѣзъ мѣста които се натискватъ, да образува аспе и циреи. Също и космитѣ не падатъ. Съ една дума, казва Vogl презъ методическото лѣкуване съ студени бани всичкитѣ признаци на коремния тифъ се промѣняватъ къмъ добро, и тъй като ние се боримъ не противъ единъ само нѣкакъвъ признакъ на тифа, а противъ неговитѣ явления въ всичкитѣ органи, то на лѣкуването спорѣдъ метода на Бранда, трѣбва да глѣдаме като на едно специфическо средство противъ тифа, значението на което за него е даже по голѣмо, отъ колкото значението на хинина за маларията, или на салициловата киселина за ревматизма. Vogl на края турва слѣдующитѣ основи: 1, лѣкуването спорѣдъ метода на Бранда може да се употребява у хора на среденъ възраст, нормални преди разболѣването си; 2, банитѣ могатъ да се правятъ и постудени, и да се употребяватъ и при пониска температура на тѣлото за успѣлването на лѣкуването, но ако има усложнения бѣдѣто не може да се дѣйствува тъй енергично трѣбва да се употребяватъ цамсеновски бани (постепенно охлаждане); 3, ако банитѣ се безусловно противопоказани, трѣбва да се прибѣгва къмъ антипиретически средства, но само като допълнение, а не като замѣстванне на гидротерапията, и 4, главното основание на метода на Бранда се намира въ улеснението на клиническото течение на болѣстѣта подъ влиянието на студени бани.

Г.

Въ същия брой на «Врачъ» намираме извѣстие че Д-ръ Testi съобщи на послѣдното събрание на италианскитѣ доктори въ Римъ резултатитѣ на своето лѣкуване на коремния тифъ въ повече отъ 150 случая съ тимолъ. Спорѣдъ неговитѣ наблюдения тимолъ има твърдѣ благоприятни влияния при тифа, като намалява температурата, метеоризма, прекратява диарейта и понизява значително количеството на продуктитѣ на гниенето въ испражненията. Освѣнъ това Testi е констатиралъ подъ микроскопа че испражненията на тифознитѣ лѣкувани съ тимолъ съдържатъ помалко микроби, разрушенъ епителій и т. н. На туй основание автора сѣвята да се лѣкува коремния тифъ съ тимолъ.

Г.

Щомъ се прекратяваше дъвчанието очитѣ малко по малко се връщаха назадъ, а клѣпкитѣ си вземаха пакъ нормалното положение. При разговора подобно явление не се забѣлѣваше. Спорѣдъ думитѣ на болната тя отдавно страда отъ това нѣщо, но съ времето то все се усилва. Автора предполага че причината на подобна една аномалия трѣбва да се търси въ известното отношение на веннитѣ съдове въ очната куфина къмъ мускулитѣ които дѣйствуватъ при дъвчанието, резултата на което може да бѣде застояване на венозната кръвъ въ очната куфина.

Г.

Въ «Albany medical Annales» Д-ръ La Moure съобщава че като даваше паралдегидъ на шпеницитѣ противъ безсънието, той забѣлѣжи че това лѣкарство дѣйствува и противъ повръщанieto. Първитѣ дози при гастритѣ и упорито повръщанie се повръщаха по нѣкога, но понататъшнитѣ които се даваха обикновенно подиръ 1—2 часа не предизвикваха повръщанie никога, даже ако до приеманieto на лѣкарството болния да не е можалъ да приема лeнне въ никаква форма. Тѣзи факти побудиха автора да опита паралдегидъ въ случаетѣ на повръщанie и отъ други причини, както напримѣръ при болѣститѣ на яичницитѣ, у труднитѣ жени и при мигрень. Резултатитѣ бѣха всѣкога най добри. Противъ повръщанieto La Moure съвѣтва да се дава паралдегидъ въ растворъ (40 капки на 30 грамма) по една чайна лажичка въ вода, всѣки половинъ часъ. Единствения недостатѣкъ на паралдегида е неговата неприятна миризма.

Г.

Профессоръ Fournier доказва че въ времето на повторнитѣ явления на сифилиса (syphilis secondaire) понякога се наблюдаватъ епилептични припадѣци. Той е ималъ нѣколко таква случая между другитѣ слѣдующий: единъ господинъ отъ съвършенно здрава фамилия, който не е болѣдувалъ никога и е живѣялъ всѣкога въ великолѣпни условия, тѣй като бѣше наслѣдникъ на една богата и важна фамилия, на 26 годишна възраст, помежду 3 и 6 мѣсѣцъ отъ времето на заразяването му съ сифилисъ, има 3 епилептични припадѣка. Каквото ни правяха, нищо не помагаше, а отъ като почнаха да го цѣрятъ противъ сифилисъ, заедно съ другитѣ признаци на повторния сифилисъ пропаднаха и епилептичните припадѣци. Отъ тогава минаха вече повече отъ 20 години а бившиятъ боленъ всичкото това време бѣше съвършенно здравъ. Ако тѣзи

епилептични припадъци и приличатъ съвършено на истинската епилепсия, то всетаки профессоръ Fournier мисли че тя е само pseudoepilepsia, защото 1, тя никога не се придружава съ обикновенните послѣдствия на истинската, или на третичната спонилитическа епилепсия (измѣненіе на психията, парализи, и т. н.) и 2, при правилно противосифилитическо лѣкуване всѣкога се излѣкува.

Г.

Д-ръ Alexander съобщава въ «Deutsche medicinische Wochenschrift» че той е наблюдавалъ ослабяване отъ веднажъ у 2 дѣца които страдаха отъ коклюшъ. 1, момче на 3 години се разболѣ отъ силенъ коклюшъ който трая дълго време. Подиръ нѣколко време коклюша се усложни съ мозачни явления и въ сѣщото време дѣтето ослабна. Пупилитъ реагираха нормално. При повторно изслѣждане съ офталмоскопъ нипо особно не се намѣри. Дѣтето умрѣ подиръ 15 дена при явления на натискване на мозака. 2, момиче на 12 години, като се разболя отъ коклюшъ, вдругъ си изгуби зрѣнието, преди което 2 недѣли силно я болѣше главата. Подъ офталмоскопа се намѣри възпаление на двата зрителни нерва. Подъ влиянието на очистителните и на подистия калий болната почна малко да глѣда, но подиръ исчезването на неврита остана атрофия на зрителните нерви. Спорѣдъ Alexander ослабяването въ първия случай зависѣше отъ отичане на основанието на мозака помежду четирехълмното и тилната областъ, а въ втория случай сѣществуваше нисходящъ невритъ отъ менингитическо произлизаніе.

Г.

Д-ръ Krüder съобщава въ «Deutsche medicinische Wochenschrift» че той е цѣрилъ едно дѣте което страдаше отъ силна диспепсия, ту диарей, ту констипация, съ доста висока температура (38.5 — 39.5). При изслѣдванія на испражненіята му тамъ се оказа членове отъ taenia cucumerinae. Дѣтето бѣше на 16 мѣсеца. Krüder му даде 3 грамма каломелъ, подиръ което излѣзоха 4 глисти. Дѣтето отъ веднажъ се оправн. Най дългата отъ глиститѣ имаше 45—50 сантиметра дължина. По поводъ на това съобщение исказва се повторно желаніе щото хората да се пазятъ отъ кучетата, отъ като произлизатъ поменатитѣ глисти.

Г.

Интересно наблюдение печата Д-ръ Зиггъ въ «Correspondenz-Blatt für Schweizer Aerzte»: «единъ 69 годишенъ боленъ, който е

злоупотребявалъ съ спиртни пиетета отъ Май 1887 г. почна да има епилептични припадъци. Като приемаше соли отъ бромъ и въ гленикисело желъзо припадъцитъ се прекратиха, но по Януарий текуща година пакъ се явиха и се повтаряха доста често, повѣкога всѣки 10 минути. Болния много ослабна. Отъ началото на Февруарий пулса му, броенъ нѣколко пѣтя, биеше на минутата само 21 до 24 удара. А въ времето на припадъцитъ числото на ударитъ се намаляваше до 9 и сърдцето прекратяваше своитъ дѣйствиа по 5—15 секунди. При вскритието, станало на 14 Мартъ, намѣриха се стари плевритически сраствания, емфизема въ краищата на бѣлитъ дробове, плевритически екссудатъ отъ двѣтъ страни, малкъ екссудатъ въ перикардиума, уголѣмяване на сърдцето, относителна недостатъчностъ на трикуспидалната клапа, недостатъчностъ на задната клапа на аортата, недостатъчностъ на митралната, склероза на аортата въ началото ѝ, атероматозно стѣсняване на лѣвата вѣнечна артерия, силно клѣсто прераждане на сърдечния мускулъ».

Г.

Д-ръ Дауш-ръ съобщава въ «Wiener Medicinische Presse» че той е билъ поканенъ да преглѣда единъ трупъ. Работникъ на 35 години е билъ засипанъ съ едно парче още замръзнала земя, която теглеше нѣколко центнера, и падна отъ височина на 4 — 7 метра. Тази земя засипа отъ началото краката на нещастния, сетнѣ корема, а най подиръ гърдитъ. Отъ долната му челюсть до дѣсното рамо се простираше една опухоль, закалена отъ земята. Като се очисти тази опухоль оказа се че то се двата бѣлитъ дроба и сърдцето, които излѣзоха отъ горното отворстие на гърдитъ. При понататъшния външния оглѣдъ хвърлише се въ очитъ само силното вдолбяване на корема. Автора почна вскритието отъ кѣмъ корема; и го намѣри почти празенъ. Днафрагмата бѣше скѣсана на нѣколко мѣста. Въ далака имаше едно скѣсване напреки; гръдната куфина бѣше напѣлѣна съ вътрешноститъ на корема, на черния дробъ имаше двѣ дълбоки скѣсвания. Стомаха и червата не бѣха повредени. Сърдцето, бѣлитъ дробове, голѣмитъ съдове, дихателното гърло, всичко което се намираше отъ вънъ, бѣше цѣло. Въ мозака имаше само силна гиперемия.

Г.

Въ «Rivista Veneta di Scienze Mediche» Д-ръ Цакка дѣли всичкитъ парализми отъ блатно заразяване на 3 категории. Кѣмъ първата той отнася онѣзъ парализми които се явяватъ въ времето на

обикновенният пароксизми на блатната треска, към втората онѣзъ които се явяватъ подиръ пернициозниятъ пароксизми, и къмъ третата онѣзъ парализии които се явяватъ у хора страдащи отъ хроническото отравяне съ блатна треска. Парализитъ отъ първата категория минаватъ скоро и се връщатъ при нови пароксизми. Злокачественитъ парализии се срѣщатъ почесто, се отличаватъ съ посиленъ приливъ на кръвта къмъ мозъка и не пропадатъ както първитъ подъ влиянието на хиинина. Формитъ на парализитъ се много разнообразни: афазия, гемиплегия, параплегия, растройството на зрѣние, на слухъ и т. н. Почесто отъ другитъ форми се срѣща гемиплегия, една, или заедно съ афазия, а още почесто само афазия. Всичкитъ тѣзи парализии се отъ главния мозъкъ, но разбира се че блатната отрова може да се косне и до грѣбначния мозакъ. Кolkото се касае до патологическата анатомия на тѣзи парализии, то въ първата група има само приливание на кръвта къмъ мозака, а злокачественитъ парализии се считатъ отъ единтъ за резултатъ на запушване на капиллритъ съдове съ пигментъ, а отъ другитъ за резултатъ на кръвонизлияне въ мозака. Прогнозата при парализитъ отъ първата група е благоприятна, а при злокачественитъ съмнителна. Болѣстѣта трѣбва преди всичко разбира се да се цѣри съ хиининъ, и приливитъ къмъ мозака съ пиевници турени на слѣпнитъ очи, съ слабители, студени кърпи на главата, и т. н. Сетѣй се полезни укрѣпителнитъ средства, добра хигиена, електричество и гидротерапия.

Г.

Въ «Медицинското Обозрѣние» брои 11 Н. М. Львовъ, като не ся съмнѣва че и пѣпа у новороденнитъ може да служи за възникането на микроорганизмитъ счита за необходимо да се взиматъ и при глѣданието върху остѣтѣнитъ отъ пѣпа и пѣпната рана също такива дезинфектирующи мѣрки, както онѣзъ които се взиматъ при ражданието. Като искаше въ същото време щото пѣпния ширитъ поскоро да изсъхне, Львовъ введе въ къщата за приемането на родилницитъ въ гр. Казань слѣдующия способъ: пѣпа се привързва съ единъ ширитъ който е изработенъ и се държи въ единъ растворъ отъ 1 на хиляда сублиматъ. Подиръ това дѣтето се оклѣпва. Подиръ оклѣпането остатѣка отъ пѣпа и пѣпния прѣстенъ се истриватъ до сухо. Измиватъ се съ единъ растворъ отъ 1—2 на 3 хиляди и пакъ се истриватъ до сухо. Сетѣй остатѣка отъ пѣпа се обсмива съ единъ прахъ отъ 0 части азотнокиселъ бисмутъ и 1 часть подоформъ, се завива съ единъ малкъ компресъ отъ карбо-

лова марля и се привързва съ единъ бинтъ отъ също такава марля. Дѣтето се къпи веднажъ на день и всѣкий пѣтъ се повтаря същата превързка. Подиръ като отпадне пѣлния ширитъ раната се присипва съ същия прахъ. Презъ тази метода употребена повече отъ 500 пѣти д-ръ Лъвовъ достига това че 1, пѣпа се съхранява въ противугнила обстановка; 2, че той скоро и лесно се мумифицира, безъ да гние и да се разлага и най сетнѣ че въздуха не се разваля въ родилния домъ и новороденитѣ не се заразяватъ презъ пѣлната рана. Лъвовъ съвѣтва употреблението на своята метода въ родилнитѣ къщи и въ частната практика. Г.

Погрѣшки въ бр. 34 на Медиг. Списание на Варненск. Друж.

Стр.	Рѣдъ	Напечатано	Трѣбва да се чете
520	14	отъ началото по	отъ начало въ Испания по
"	17	намъ да ни е	намъ не ни е
"	28	имъ се	имъ отъ тогива се
"	29	вендетта;	вендетта на казанний Салчо;
"	30	и за	и на
"	31	да съятъ	да го съятъ
531	7	да се	да съ се
"	26	погутъ	надутъ
"	28-29	черквитѣ въ които често на често до-насяха умрѣли отъ перницнозна	жъртвитѣ, които често често ся даваха на перницнозна
"	30	и отъ тифозна	и на тифозната
"	31	на онѣзи	на тия
"	32-33	болелудвания болести	Болелудвания за болести,
532	3	позгаснали	пзгаснали
"	4	стана	ставаше
"	7	знае и види	знае и днесъ още ся види
"	11	видятъ	видятъ
"	"	констатиратъ	конст тираха
"	22	сиречь на ония на	сиречь на
533	12	тъй и	но
"	13	които става условия за които вирѣе у насъ	които ся образува отъ условия, въ които вирѣе у насъ, има си
"	15	помогна;	помогне;
"	18	умѣвши	уменши
534	16	хлупва	хлуйва
"	21	оризищата е сложено	оризища е сложно;
537	5-6	за чувши и сарми,	за сарми,
"	11	не малко	по-малко

Стр.	Рѣдъ	Напечатано	Трѣбва да се чете
"	13	статия	страна
"	34	не е отишло, като	вънъ не е отишло, нито
"	"	прибита	прѣбита
"	"	дошла.	дошла отъ него.
538	6	сравнителното	сравнително
"	8-9	у нази газвамъ че Итали: е	у насъ, е
"	28	съ това	съ това прочее
"	31	за консомн ранната	на консомиранитѣ
"	32	материя,	материи.
539	4	анасона, и	анасонътъ, ленътъ, памукътъ и
"	7-8	ориза печели	оризътъ не печели
"	11-12	на наслаждения рас- кошни съ оризътъ;	на лакомията;
539	19	за да не припише че ние призираме	за да не ся припише че ние прѣзираме
539	24	материя която не е за друго добра, ос- вѣнъ за раскошность	материя, която трови и мори здравнето и животътъ ни, ко- гато можемъ да я замѣстимъ съ други по-полезни произведе- ния за експортация и отъ па- ритѣ ѝ можемъ да си набавимъ малкото потребенъ намъ оризъ тъй като цѣната на Английскій за сега е слѣзла до минимумъ.
539	31	крата имъ ;	краката имъ ;
"	34	съ Еврейско	съ Европейско
540	31		

СЪДЪРЖАНИЕ

на

„МЕДИЦИНСКО СПИСАНИЕ“

III година.

	страница
Amylen hydrat	156
Ангина	231
Апоплексия	452
Асептически операционни дрѣхы	137
Астма	228
Бактериологическо изслѣдване на водата	246
Банни	39
Бани	49

	страница
Библиография	253
Блатни трески	436
Болѣдуванието на Германския Прѣстолонаслѣдникъ	111
Болѣзнено състояние на малкитѣ дѣтца	409
Болѣсти на бѣбрецитѣ	419
Болѣсти на дѣхателнитѣ органи	177
Болѣсти на кожата	81, 97, 141 и 145
Болѣсти на очитѣ	420
Болѣсти на перитония	418
Болѣсти на пищеварителнитѣ органи	321
Болѣсти на устата	322
Болѣсти на ушитѣ	422
Болѣсти на черний дробъ	417
Борба противъ инфекционнитѣ болѣсти, особно въ време на война	353
Брусницата	84
Вариолоидата	105
Виение свѣтъ у тия които пушатъ тютюнъ	527
Влиянието на задрѣвния въздухъ по развитието на охтиката	60
Влиянието на чистителното лѣкарство при лѣкуването на панделка съ Целлетперина	526
Вонеща уста	325
Вредата отъ зондирването на раинтъ	174
Въспаление въ гърлитѣ	182
Въспаление на мѣхура	420
Въшкитѣ	149
Газове или вѣтрове	407
Гиганти и джуджета	350
Глѣдане на лѣхуситѣ	453
Двѣ противоположни мнѣния за захарината	303
Дезинфекция на туберкилознитѣ храчки	185
Дизентерия	405
До колко време ученицитѣ, които сж болѣдували отъ зарази- телни болѣсти, трѣбва да се отстраняватъ отъ училището	139
Домашна медицина	315, 331 и 409
Drumine	96
Дупчение съ игла	38
Едно любопитно пронизване отъ куршумъ	525
Едрата шарка (спагница)	101
Екзампсия	451
Епилепсия	449

	страница
Еризипелъ (червенка)	97
Жлъченъ камъкъ	417
За бациллата на сифилиса	491
За водата	105, 114, 161, 204, 219 и 241
Задушаване отъ западени въглища	274
Задушени отъ студъ	273
Задушени отъ убѣсване	279
Задушени отъ удаване	277
За искусствено то обезобразяване на тѣлото	299
За наказанията при възпитаването	518
За новитъ антипиритическк средства	75 и 109
За причинитъ на дифтерита	32
Затиснати кили	404
Захарина	165
За химическитъ и физическитъ свойства на водата и нейното распространение въ природата	108
Злокачествената (лошата) пришка	143
Игнена на сънътъ	481
Извлечение изъ протокола на Варнен. Медич. Дружество	261
Изгорѣлости	455
Измръзванията	83
Изъ медицинската преса	95, 174, 561—570
Искусственн, преувеличени или симулирани очни болѣсти	78 и 127
Истерия	450
Истерията между войницитъ	55 и 89
Карбункулъ или антраксъ	142
Катаръ на стомаха	408
Квалитативна анализа на водата зета отъ чухмата сръщу градското управление	150
Кели (favus)	148
Клизми	68
Коклюшъ (лоша кашлица)	227
Конвулзии на малкитъ дѣца	452
Конгресъ за изучаване на туберкулозиса въ чело вѣка и въ животнитъ	337, 360, 423, 456 и 465
Корреспонденция	144
Крастата	145
Креолнитъ при болѣститъ на очнитъ	429
Крупъ (гърлица)	225
Кръвохраченне	273

	страница
Къмъ Г. Г. абонатитъ	144, 208, 240, и 256
Лапи (катаплазми)	53
Лишентъ	147
Лошо смилане	407
Лъгуване на обширни и тѣжки изгорѣвания	95
Медицинска прислуга въ училищата	478
Минералнитъ источники въ с. Хисаръ	480
Миѣние по оризосѣяннето	529 и 556
Мѣхурчеста варицела	105
Налагания	65
Начинъ какъ да се пречиствува щернувата вода	336
Невралгии	443
Новитъ салицилови препарати	187
Новъ источникъ на хинина	32
Обявление отъ Настоятелството на Българското Дружество отъ «Червения крѣстъ»	113
Озена или вонещъ носъ	279
Оксиафтална киселина	243
Остро възпаление на стомаха	326
Остро възпаление на чървата	403
Остъръ бронхитъ (кашлица)	179
Отношението на водата за пиене къмъ инфекционнитъ болѣсти	289
Отраване съ алкали	401
« « глѣби	329
« « киселини	330
« « мишеморъ	328
« « мѣдни соли	328
« « оловни соли	328
« « сребренъ нитратъ	328
« « фосфоръ	328
Отъ редакцията	80 и 96
Охтика	229
Охтика въ грѣклана	231
Парализия на краката	453
Пемфигусъ	86
Печатни погрѣшки	570 и 571
Питателната сила на буциона	159
Пиянство	330
Подагра	441
По етиологията и произхождението на острия osteomyelitis	95

	страница
Ползата на массажа придриженъ отъ морски бани	197
По набора въ Свищовскій окръгъ въ 1888 година	545
Популярна Медицина , 17, 23, 49, 65, 81, 97, 141, 145, 177, 225 273, 321, 401, 417, 433, и 449	
Потната болѣсть	99
Приеманieto на дѣцата въ училището	315
Присаждане на бѣса	190 и 191
Причини на болѣстите	18 и 33
Продължителността на живота и вреда отъ пиянството	193 и 209
Протоколи на Варнен. Медич. Дружество	3, 396, 497 и 513
Професоръ Вирховъ по въпроса за диагностиката на рака	26
Прънасяние на холерата чрезъ мляко	189
Пръходяща треска	433
Рани	454
Разни	143, 190, 251, 364, 431, и 480
Ревматизмъ	442
Розеола	86
Салициловъ живакъ противъ сифилиса	248
Сапунчета (суппозитории)	69
Сарата и умоповръжденiето	16
Селска пгнена	12 и 24
Симулиране амблиопия или мнопия	79
Скарлатината	86
Слѣдствия отъ млякото на охтичави крави	528
Смъртъта на Германскій Императоръ Фридрихъ III	257
Струпката въ говедата и петръшиятата пайдилка въ челоука	47
Сулфоналъ противъ безсънието	367 и 430
Счупена кость	455
Съяннето на ориза въ Южна-България	369, 385 и 498
Съ какви работи женитъ могатъ да бждатъ полезни въ военно време	129
Тайнитъ лѣкове	192
Тайни трески	438
Тизани	67
Тифусна треска (тъжката болѣсть)	434
Тифътъ въ 9-й Пловдивскій полкъ	192
Уртикария	86
Утробително дѣйствие на оловото	61
Ученикътъ	313
Училищна пгнена 29, 40, 70, 119, 222, 232, 280, 305, 413, 447, 461, 477	
Училищнитъ мебели	280

	страница
Фрактуритъ и тѣхната неизбѣжна помощь	331
Хеморагии	315
Холера	438
Холерна лимфа	364 и 431
Хорея	451
Храната на новороденитѣ дѣца	295
Хремата	177
Циреи или фурункули	141
Често ли се срѣща у насъ въ България ужасната болестъ «Lepга» или тѣй наречената «Elephantiasis Grecorum»?	443

РАВНОСМѢТКА

НА

Медицинско Списание за 1888 година.

ПРИХОДЪ

Отъ абонаменти	720, 0
« продаденитѣ книги	57,40
« Министерството на На- родното просвѣщение за 100 тѣла,	800, 0
Дефицитъ,	588.34
Всичко	2165,74

РАСХОДЪ

За печатанне.	1260.00
Пощенски разноси	129 76
За Експедиция.	36.00
Книги за обив. и облѣп.	176,00
За корици.	15,00
За печатни книги	548 98
Всичко	2165.74

Забѣлѣжка. Медицинското Списание се испраща на 450 абона-ти, които ако да бѣха платили щѣше да има единъ приходъ отъ 3600 лева, платили само 90 абонати, ~~бѣ~~ които е получено 720 лева, благодарение че Министерството на Нар~~одното~~ просвѣщение благоволи да купи 100 тѣла та дефицитътъ спадна на 588 лева и 34 стотинки. Отъ всичко това става явно, че не е възможно да се продължава издаването на Медицинското Списание, виновнитѣ на това сѫ нашитѣ неисправнитѣ абонати, на които имената ще запомнимъ въ епитафа на Медицинското Списание за да ги споменува по-томството.

P.